

ANGEL CATENA

LES INVERSIONS PREVISTES ASCENDEIXEN A 90.000 MILIONS DE PESSETES

Tarragona, segon complex petroquímic d'Europa

El sector químic català s'ha situat al front del rànquing estatal. L'aportació de les inversions realitzades al pol industrial de Tarragona n'és el principal factor. La producció ha experimentat en els darrers 30 anys un increment del 5.000%.

ANGEL CATENA

El 40% de la producció del sector químic espanyol prové de Catalunya.

Cinta S. Bellmunt

Les previsions d'inversions de la totalitat d'indústries químiques del pol de Tarragona configuren aquesta zona de Catalunya com un dels centres industrials petroquímics més importants d'Europa. Amb els 90.000 milions de pessetes que es pensen utilitzar per ampliar o augmentar la capacitat productiva d'algunes factories en el trienni que va de 1989 a 1991, Tarragona aconsegueix ocupar el segon lloc en el rànquing europeu després d'Alemanya.

El procés de creixement del pol industrial petroquímic de Tarragona està en plena expansió, i aquest fet ha contribuït a consolidar Catalunya com la comunitat autònoma de major pes en el sector, amb una producció superior al 40% del total de l'estat espanyol

i amb un valor que s'estima en més de 600.000 milions de pessetes en l'exercici de 1988.

Amb els anys 80, tot i no haver sortit de la crisi energètica, la indústria química ha apostat pel futur, a la vegada que s'ha plantejat afrontar el repte de la integració a Europa. Tot això ha provocat que iniciés una fase de reconversió que implica el desenvolupament de considerables inversions per tal d'augmentar la capacitat de producció, a la vegada que la millora i modernització de la tecnologia productiva, dissenyada amb criteris de major seguretat i millor control de l'impacte industrial sobre el medi ambient. En aquest últim aspecte s'han invertit, en el que va de dècada, més de 100.000 milions de pessetes.

Cal assenyalar que les ampliacions —inversions— que tenen previst efectuar diverses indústries químiques en els propers anys no es refereixen en gairebé cap cas a un creixement en superfície, a la construcció d'una nova planta, sinó a una transformació tecnològica que impliqui un augment de producció.

Del total de 16 empreses de les 29 que configuren el pes central del pol petroquímic de Tarragona, sis d'elles han confirmat les seves inversions per al trienni 1989-1991. Aiscondel invertirà 1.705 milions de pessetes, Aliada Química 60 milions, Carbuross Messer Griesheim 3.200 milions, Cros, SA 1.500 milions, Taqsa 6.000 milions i Terminals Portuàries 100 milions.

La resta no han confirmat encara els projectes d'ampliació, però EL TEMPS ha pogut saber que sobre la taula hi ha les següents inversions per part de 10 indústries petroquímiques: Energia e Industrias Aragonesas, SA compta amb un pressupost per aquests afers de 600 milions de pessetes; Asfaltos Espanoles, SA (ASESA), 2.000 milions; Bayer, 20.800 milions; Ceratonia, SA, 300 milions; Dow, 23.000 milions; Hoescht, 467 milions; Repsol Química, 1.500 milions; Repsol Química Taqsa, 434 milions; i Repsol Petróleo-Basf, 22.000 milions.

Augment de la producció

Aquesta expansió immediata suposarà un augment molt considerable de la producció que, prenent com a punt de partida el valor que aquesta tenia l'any 1958, quan va començar a crear-se el pol de Tarragona, el valor de la producció des d'aquells anys ha crescut un 5.000%. En milers de milions de pessetes, ha passat de 0,616 el 1958 als 600.000 de 1988. Per calcular

Previsions d'inversions per al trienni 1989-1991 (per confirmar)

Empresa	Milions de pessetes
Aragonesas	600
Asesa	2.000
Bayer	20.800
Ceratonia	300
Dow	23.000
Hoescht	467
Repsol Química	1.500
Repsol Química Taqsa	4.500
TDESA	434
Repsol Petróleo-Basf	22.000
Total	75.000

Previsions d'inversions per al trienni 1989-1991*

Empresa	Milions de pessetes
Aiscondel	1.705
Alcúdia Química	60
Carbuross	3.200
S. A. Cros	1.500
Taqsa	6.000
Terminals portuàries	100

* Aquestes inversions han estat confirmades per les mateixes empreses, segons dades i informacions facilitades per l'Associació Empresarial Química de Tarragona (AEQT).

La transformació tecnològica absorbeix la major part de les inversions.

aquest augment s'ha tingut en compte l'escala del valor adquisitiu de la peseta, que en 1958 era d'1 i en 1988, en relació a fa 30 anys, era de 0,056, cosa que significa que per a igualar el valor de la producció en relació a 1958 aquesta hauria d'aconseguir almenys els 28 milions, quan en realitat va ser de quasi un bilion.

Les indústries que estan ubicades al pol de Tarragona ocupen una superfície de 1.300 hectàrees, que és un 3,8% del territori de la província, i es troben repartides en 10 termes municipals que en la seva majoria pertanyen a la comarca del Tarragonès.

És també en aquesta comarca on hi ha la major concentració industrial com hem pogut comprovar. Aquí localitzem els dos principals polígons, el Nord i el Sud. La proximitat al port, la continuïtat del sòl industrial i l'excel·lent infraestructura de la xarxa viària, han estat factors determinants que han contribuït a consolidar aquestes zones com a nuclis de producció petroquímica.

D'altra banda, la interdependència productiva, en tant que el producte d'una factoria esdevé matèria prima en una altra, ha definit més encara l'estret cercle d'indústries petroquímiques especialitzades que es vertebren a través dels racks (feixos de canonades) de distribució de productes. □